

ΝΟΜΟΘΕΣΙ@

Νόμος υπ'Αριθμ. 3823

Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης του Κράτους του Κατάρ για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φοροδιαφυγής αναφορικά με τους φόρους επί του εισοδήματος.

Αποφασίζουμε:

Άρθρο 1

Κυρώνεται και έχει την ισχύ, που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, η Συμφωνία μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης του Κράτους του Κατάρ για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φοροδιαφυγής αναφορικά με τους φόρους επί του εισοδήματος, που υπογράφηκε στη Ντόχα, στις 26 Οκτωβρίου 2008, το κείμενο της οποίας σε πρωτότυπο στην ελληνική και αγγλική γλώσσα έχει ως εξής: ΣΥΜΦΩΝΙΑΜΕΤΑΞΥ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣΤΟΥ ΚΑΤΑΡ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΦΥΓΗ ΤΗΣ ΔΙΠΛΗΣΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΠΟΤΡΟΠΗΤΗΣ ΦΟΡΟΔΙΑΦΥΓΗΣ ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΦΟΡΟΥΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ Συμφωνίαμεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης του Κράτους του Κατάρ για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φοροδιαφυγής αναφορικά με τους φόρους επί του εισοδήματος. Η Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας και η Κυβέρνηση του Κράτους του Κατάρ επιθυμώντας να συνάψουν Συμφωνία για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φοροδιαφυγής αναφορικά με τους φόρους επί του εισοδήματος συμφώνησαν τα ακόλουθα: Άρθρο 1Πρόσωπα επί των οποίων εφαρμόζεται η ΣυμφωνίαΗ παρούσα Συμφωνία εφαρμόζεται στα πρόσωπα, τα οποία είναι κάτοικοι του ενός ή και των δύο Συμβαλλομένων Κρατών. Άρθρο 2Φόροι που καλύπτονται1.Η παρούσα Συμφωνία εφαρμόζεται στους φόρους εισοδήματος, που επιβάλλονται για λογαριασμό ενός Συμβαλλόμενου Κράτους ή των πολιτικών του υποδιαιρέσεων ή των τοπικών αρχών του, ανεξάρτητα από τον τρόπο με τον οποίο επιβάλλονται. 2.Φόροι εισοδήματος θεωρούνται όλοι οι φόροι που επιβάλλονται στο συνολικό εισόδημα ή σε στοιχεία του εισοδήματος, συμπεριλαμβανομένων των φόρων που επιβάλλονται στην ωφέλεια που προκύπτει από την εκποίηση κινητής ή ακίνητης περιουσίας. 3.Οι υφιστάμενοι φόροι, επί των οποίων εφαρμόζεται η παρούσα Συμφωνία είναι ειδικότερα: 1)Στην περίπτωση της Ελληνικής Δημοκρατίας: i) ο φόρος εισοδήματος φυσικών προσώπων και ii) ο φόρος εισοδήματος νομικών προσώπων, (στο εξής αποκαλούμενος ως «ελληνικός φόρος») και 2)Στην περίπτωση του Κατάρ: ο φόρος εισοδήματος

(στο εξής αποκαλούμενος ως «καταρινός φόρος»). 4. Η Συμφωνία αυτή εφαρμόζεται επίσης σε οποιοσδήποτε ταυτόσημος ή ουσιασώς παρόμοιος φόρος που επιβάλλονται μετά την ημερομηνία υπογραφής της παρούσας Συμφωνίας επιπρόσθετα ή σε αντικατάσταση των ήδη υφιστάμενων φόρων. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Κρατών γνωστοποιούν η μία στην άλλη οποιοσδήποτε ουσιαστές μεταβολές έχουν επέλθει στην φορολογική νομοθεσία τους αντίστοιχα. Άρθρο 3 Γενικοί ορισμοί 1. Για τους σκοπούς της παρούσας Συμφωνίας, εκτός αν το κείμενο απαιτεί διαφορετικά: 1) ο όρος «Ελληνική Δημοκρατία» περιλαμβάνει το έδαφος της Ελληνικής Δημοκρατίας, συμπεριλαμβανομένων των χωρικών της υδάτων, καθώς επίσης και του τμήματος του βυθού και του υπεδάφους του κάτω από τη Μεσόγειο Θάλασσα, επί των οποίων η Ελληνική Δημοκρατία έχει σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο, κυριαρχικά δικαιώματα για το σκοπό της εξερεύνησης, εξόρυξης και εκμετάλλευσης των φυσικών πόρων αυτών των περιοχών, 2) ο όρος «Κατάρ», σημαίνει τα εδάφη του Κράτους του Κατάρ, τα εσωτερικά ύδατα και τα χωρικά ύδατα συμπεριλαμβανομένων του βυθού και του υπεδάφους και του εναερίου χώρου υπεράνω αυτών, την αποκλειστική οικονομική ζώνη και την υφαλοκρηπίδα επί των οποίων το Κράτος του Κατάρ ασκεί κυριαρχικά δικαιώματα και δικαιοδοσία σύμφωνα με τις διατάξεις του διεθνούς δικαίου και την εθνική νομοθεσία και τους κανόνες του Κατάρ, 3) ο όρος «ένα Συμβαλλόμενο Κράτος» και «το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος» σημαίνει την Ελληνική Δημοκρατία ή το Κατάρ, όπως το κείμενο απαιτεί, 4) ο όρος «πρόσωπο» περιλαμβάνει ένα φυσικό πρόσωπο, μια εταιρεία και οποιαδήποτε άλλη ένωση προσώπων η οποία έχει την ίδια φορολογική μεταχείριση με μια εταιρεία, 5) ο όρος «εταιρεία» σημαίνει οποιαδήποτε εταιρική μορφή κεφαλαιουχικού χαρακτήρα ή οποιοδήποτε νομικό πρόσωπο το οποίο έχει την ίδια φορολογική μεταχείριση με μια εταιρεία κεφαλαιουχικού χαρακτήρα. 6) οι όροι «επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους» και «επιχείρηση του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους» δηλώνουν αντίστοιχα την επιχείρηση που διεξάγεται από κάτοικο του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους και την επιχείρηση που διεξάγεται από κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, 7) ο όρος «διεθνείς μεταφορές», σημαίνει οποιαδήποτε μεταφορά με αεροσκάφος την εκμετάλλευση του οποίου έχει μία επιχείρηση που έχει την έδρα της πραγματικής της διοίκησης σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος ή με πλοίο που έχει τον τόπο νηολόγησης του σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος ή είναι εφοδιασμένο από το εν λόγω Κράτος με προσωρινά ναυτιλιακά έγγραφα, εκτός αν το πλοίο ή το αεροσκάφος, εκτελεί δρομολόγια αποκλειστικά μεταξύ τοποθεσιών στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, 8) ο όρος «αρμόδια αρχή», σημαίνει: i) στην περίπτωση της Ελληνικής Δημοκρατίας τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών ή τον εξουσιοδοτημένο εκπρόσωπο του και ii) στην περίπτωση του Κατάρ, τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών ή τον εξουσιοδοτημένο εκπρόσωπο του. 9) ο όρος «υπήκοος» σημαίνει: i) οποιοδήποτε φυσικό πρόσωπο το οποίο έχει την υπηκοότητα ενός από τα Συμβαλλόμενα Κράτη. ii) οποιοδήποτε νομικό πρόσωπο, προσωπική εταιρεία ή ένωση προσώπων, που αποκτά τη νομική του υπόσταση από τους ισχύοντες νόμους σε ένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη. 2. Όσον αφορά την εφαρμογή, σε οποιαδήποτε χρονική στιγμή, της παρούσας Σύμβασης από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, κάθε όρος που δεν καθορίζεται σε αυτήν έχει, εκτός εάν η έννοια του κειμένου (context) απαιτεί διαφορετικά, την έννοια την οποία έχει κατά τη στιγμή της εφαρμογής, σύμφωνα με τους νόμους αυτού του Κράτους, σχετικά με τους φόρους στους οποίους εφαρμόζεται η παρούσα Σύμβαση, υπερισχύουσας οποιασδήποτε σημασίας δίδεται στον όρο αυτόν, σύμφωνα με την ισχύουσα φορολογική νομοθεσία αυτού του Κράτους, σε σχέση προς εκείνη που δίδεται στον όρο αυτόν, σύμφωνα με τους άλλους νόμους αυτού του Κράτους. Άρθρο 4 Κάτοικος 1. Για τους σκοπούς της παρούσας Συμφωνίας, ο όρος «κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους» σημαίνει: 1) στην περίπτωση της Ελληνικής Δημοκρατίας κάθε πρόσωπο, το οποίο σύμφωνα με τους νόμους της Ελληνικής Δημοκρατίας, υπόκειται σε φορολογία λόγω κατοικίας, διαμονής, τόπου διοίκησης των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων του ή άλλου παρόμοιας φύσης κριτηρίου και επίσης αυτός περιλαμβάνει την Ελληνική Δημοκρατία και κάθε πολιτική

υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτής. Ο όρος αυτός όμως, δεν περιλαμβάνει οποιοδήποτε πρόσωπο, το οποίο υπόκειται σε φορολογία στην Ελληνική Δημοκρατία σε σχέση με εισόδημα από πηγές εντός της Ελληνικής Δημοκρατίας, 2)στην περίπτωση του Κατάρ οποιοδήποτε φυσικό πρόσωπο, το οποίο έχει τη μόνιμη κατοικία, το κέντρο των ζωτικών συμφερόντων του ή τη συνήθη διαμονή του στο Κατάρ και οποιαδήποτε εταιρεία η οποία έχει την έδρα της πραγματικής διοίκησης της στο Κατάρ. Ο όρος αυτός επίσης περιλαμβάνει το Κράτος του Κατάρ και οποιαδήποτε τοπική αρχή, πολιτική υποδιαίρεση ή δημόσιους οργανισμούς. 2.Αν σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1, ένα φυσικό πρόσωπο είναι κάτοικος και των δύο Συμβαλλομένων Κρατών, τότε η νομική του κατάσταση καθορίζεται ως εξής: 1)θεωρείται ότι είναι κάτοικος του Κράτους στο οποίο διαθέτει μόνιμη οικογενειακή εστία, αν αυτός διαθέτει μόνιμη οικογενειακή εστία και στα δύο Κράτη, θεωρείται κάτοικος του Κράτους με το οποίο διατηρεί στενότερους προσωπικούς και οικονομικούς δεσμούς (κέντρο ζωτικών συμφερόντων), 2)αν το Κράτος στο οποίο έχει το κέντρο των ζωτικών συμφερόντων του δεν μπορεί να καθορισθεί ή αν δεν διαθέτει μόνιμη οικογενειακή εστία σε κανένα από τα δύο Κράτη, θεωρείται κάτοικος μόνον του Κράτους όπου έχει την συνήθη διαμονή του. 3)αν έχει συνήθη διαμονή και στα δύο Συμβαλλόμενα Κράτη ή σε κανένα από αυτά, θεωρείται κάτοικος μόνον του Κράτους του οποίου είναι υπήκοος. 4)αν το καθεστώς της κατοικίας ενός φυσικού προσώπου δεν μπορεί να καθορισθεί, σύμφωνα με τις διατάξεις των παραπάνω υποπαραγράφων (α), (β) και (γ), οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών διευθετούν το ζήτημα με αμοιβαίο διακανονισμό. 3.Αν σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1, ένα πρόσωπο εκτός από φυσικό πρόσωπο, είναι κάτοικος και των δύο Συμβαλλομένων Κρατών, τότε το πρόσωπο αυτό θεωρείται κάτοικος του Κράτους, στο οποίο βρίσκεται η έδρα της πραγματικής διοίκησής του. Άρθρο 5Μόνιμη εγκατάσταση1.Για τους σκοπούς της παρούσας Συμφωνίας, ο όρος «μόνιμη εγκατάσταση» σημαίνει ένα καθορισμένο τόπο επιχειρηματικών δραστηριοτήτων μέσω του οποίου διεξάγονται οι εργασίες της επιχείρησης εν όλω ή εν μέρει. 2.Ο όρος «μόνιμη εγκατάσταση» περιλαμβάνει κυρίως: 1)έδρα διοίκησης, 2)υποκατάστημα,3)γραφείο, 4)εργοστάσιο,5)εργαστήριο, 6)αγρόκτημα ή φυτεία, και 7)ορυχείο, πηγή πετρελαίου ή αερίου, λατομείο η οποιοδήποτε άλλο τόπο εξερεύνησης, εξόρυξης, ή εκμετάλλευσης φυσικών πόρων. 3.Ο όρος «μόνιμη εγκατάσταση» επίσης περιλαμβάνει: 1)ένα εργοτάξιο ή έργο κατασκευής, ή συναρμολόγησης ή εγκατάστασης ή δραστηριότητες επίβλεψης συνδεδεμένες με αυτό το εργοτάξιο ή το έργο κατασκευής, αλλά μόνο όταν τέτοιο εργοτάξιο ή έργο κατασκευής ή οι δραστηριότητες διαρκούν για περίοδο ή περιόδους που υπερβαίνουν αθροιστικά τους έξι μήνες σε οποιαδήποτε δωδεκάμηνη περίοδο, και 2)η παροχή υπηρεσιών, συμπεριλαμβανομένων των συμβουλευτικών υπηρεσιών, από μία επιχείρηση μέσω υπαλλήλων ή άλλου προσωπικού που απασχολείται από την επιχείρηση για το σκοπό αυτό, αλλά μόνο εφόσον οι δραστηριότητες αυτής της φύσης διαρκούν (για το ίδιο ή συνδεδεμένο έργο), εντός της χώρας για περίοδο ή περιόδους που υπερβαίνουν αθροιστικά τους έξι μήνες σε οποιαδήποτε δωδεκάμηνη περίοδο. 4.Ανεξάρτητα από τις προηγούμενες διατάξεις του παρόντος άρθρου, ο όρος «μόνιμη εγκατάσταση» δεν θεωρείται ότι περιλαμβάνει: 1)τη χρήση διευκολύνσεων αποκλειστικά για το σκοπό της αποθήκευσης ή έκθεσης αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση, 2)τη διατήρηση αποθέματος αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση αποκλειστικά για το σκοπό της αποθήκευσης ή έκθεσης, 3)τη διατήρηση αποθέματος αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση, αποκλειστικά με σκοπό την επεξεργασία από άλλη επιχείρηση, 4)τη διατήρηση καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, αποκλειστικά με σκοπό την αγορά αγαθών ή εμπορευμάτων ή για τη συλλογή πληροφοριών για την επιχείρηση, 5)τη διατήρηση καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων αποκλειστικά με σκοπό την άσκηση για την επιχείρηση, οποιαδήποτε άλλης δραστηριότητας προπαρασκευαστικού ή βοηθητικού χαρακτήρα, 6)τη διατήρηση καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων αποκλειστικά με σκοπό την άσκηση ενός

συνδυασμού δραστηριοτήτων από τις αναφερόμενες στις υποπαραγράφους από α) έως ε), εφόσον η συνολική δραστηριότητα του εν λόγω καθορισμένου τόπου που προκύπτει από αυτόν τον συνδυασμό είναι προπαρασκευαστικού ή βοηθητικού χαρακτήρα. 5.Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 όταν ένα πρόσωπο - εκτός από ανεξάρτητο πράκτορα για τον οποίο έχει εφαρμογή η παράγραφος 7 - ενεργεί για λογαριασμό μιας επιχείρησης και έχει εξουσιοδότηση βάσει της οποίας ενεργεί συστηματικά σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος για να συνάψει συμβόλαια στο όνομα της εν λόγω επιχείρησης, αυτή η επιχείρηση θεωρείται ότι έχει μόνιμη εγκατάσταση στο Κράτος αυτό, όσον αφορά οποιοσδήποτε δραστηριότητες αναλαμβάνει το εν λόγω πρόσωπο για την επιχείρηση, εκτός αν οι δραστηριότητες αυτού του προσώπου, περιορίζονται σε εκείνες που αναφέρονται στην παράγραφο 4, οι οποίες, ακόμη και αν ασκούνται μέσω καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, δεν καθιστούν αυτόν τον καθορισμένο τόπο μόνιμη εγκατάσταση σύμφωνα με τις διατάξεις αυτής της παραγράφου. 6.Ανεξάρτητα από τις προηγούμενες διατάξεις αυτού του άρθρου, μια ασφαλιστική εταιρεία ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, εξαιρουμένης της ανασφάλισης, θεωρείται ότι έχει μόνιμη εγκατάσταση στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, εάν εισπράττει ασφάλιστρα στο έδαφος αυτού του άλλου Κράτους ή ασφαλίζει κινδύνους σε αυτό μέσω ενός προσώπου, το οποίο δεν είναι ανεξάρτητος πράκτορας για τον οποίο εφαρμόζεται η παράγραφος 7. 7.Μια επιχείρηση δεν θεωρείται ότι έχει μόνιμη εγκατάσταση σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος απλά και μόνον επειδή διεξάγει εργασίες σε αυτό το Κράτος μέσω μεσίτη, γενικού αντιπροσώπου με προμήθεια ή οποιουδήποτε άλλου ανεξάρτητου πράκτορα, εφόσον τα πρόσωπα αυτά ενεργούν μέσα στα συνήθη πλαίσια της δραστηριότητά τους. Παρόλα αυτά, όταν οι δραστηριότητες τέτοιου πράκτορα ασκούνται αποκλειστικά ή σχεδόν αποκλειστικά για λογαριασμό της επιχείρησης και οι όροι που επιβάλλονται μεταξύ της επιχείρησης και του πράκτορα στις εμπορικές και οικονομικές τους σχέσεις, διαφέρουν από αυτούς που θα είχαν επιβληθεί μεταξύ ανεξάρτητων επιχειρήσεων, ο πράκτορας αυτός δεν θεωρείται ανεξάρτητος με την έννοια της παραγράφου αυτής. 8.Το γεγονός ότι μια εταιρεία που είναι κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους ελέγχει ή ελέγχεται από εταιρεία που είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους ή που διεξάγει εργασίες σε αυτό το άλλο Κράτος (είτε μέσω μόνιμης εγκατάστασης είτε με άλλον τρόπο) δεν καθιστά αυτό και μόνο την καθεμία από τις εταιρείες μόνιμη εγκατάσταση της άλλης. Άρθρο 6Εισόδημα από ακίνητη περιουσία1.Εισόδημα που αποκτάται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από ακίνητη περιουσία (περιλαμβανομένου του εισοδήματος από γεωργία ή δασοκομία) που βρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μπορεί να φορολογείται σε αυτό το άλλο Κράτος. 2.Ο όρος «ακίνητη περιουσία» έχει την έννοια που ορίζεται από την νομοθεσία του Συμβαλλόμενου Κράτους στο οποίο βρίσκεται η εν λόγω περιουσία. Ο όρος σε κάθε περίπτωση περιλαμβάνει περιουσία παρεπόμενη της ακίνητης περιουσίας, τα ζώα και τον εξοπλισμό που χρησιμοποιούνται στη γεωργία και τη δασοκομία, δικαιώματα στα οποία εφαρμόζονται οι διατάξεις του γενικού δικαίου για την έγγειο ιδιοκτησία, επικαρπία ακίνητης περιουσίας και δικαιώματα τα οποία παρέχουν προσόδους, μεταβαλλόμενες ή πάγιες, ως αντάλλαγμα για την εκμετάλλευση ή για το δικαίωμα εκμετάλλευσης, μεταλλευτικών κοιτασμάτων, πηγών και άλλων φυσικών πόρων. Πλοία και αεροσκάφη δεν θεωρούνται ως ακίνητη περιουσία. 3.Οι διατάξεις της παραγράφου 1 εφαρμόζονται σε εισόδημα που προέρχεται από την άμεση χρήση, εκμίσθωση ή οποιασδήποτε άλλης μορφής χρήση ακίνητης περιουσίας. 4.Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 3 εφαρμόζονται επίσης και για εισόδημα από ακίνητη περιουσία η οποία χρησιμοποιείται για την παροχή ανεξάρτητων προσωπικών υπηρεσιών. Άρθρο 7Κέρδη επιχειρήσεων1.Τα κέρδη μιας επιχείρησης ενός Συμβαλλόμενου Κράτους φορολογούνται μόνο σε αυτό το Κράτος εκτός αν η επιχείρηση διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σε αυτό. Αν η επιχείρηση διεξάγει εργασίες ως ανωτέρω τότε τα κέρδη της επιχείρησης μπορούν να φορολογούνται στο άλλο Κράτος, αλλά μόνο ως προς το τμήμα αυτών που

αποδίδεται σε αυτή τη μόνιμη εγκατάσταση. 2.Υπό την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 3, εάν μια επιχείρηση του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σε αυτό, τότε σε καθένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη αποδίδονται στην μόνιμη αυτή εγκατάσταση τα κέρδη τα οποία υπολογίζεται ότι θα πραγματοποιούσε, αν αυτή ήταν μια διαφορετική και ανεξάρτητη επιχείρηση που διεξάγεται με τις ίδιες ή παρόμοιες δραστηριότητες κάτω από τις ίδιες ή παρόμοιες συνθήκες και που συναλλάσσεται εντελώς ανεξάρτητα με την επιχείρηση της οποίας αποτελεί μόνιμη εγκατάσταση. 3.Κατά τον προσδιορισμό των κερδών μιας μόνιμης εγκατάστασης, αναγνωρίζονται προς έκπτωση δαπάνες που πραγματοποιούνται για τους σκοπούς της μόνιμης εγκατάστασης, συμπεριλαμβανομένων των διαχειριστικών και γενικών διοικητικών εξόδων που προκύπτουν, είτε στο Κράτος που βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση είτε αλλού, σύμφωνα με τις διατάξεις και τους περιορισμούς της εσωτερικής νομοθεσίας του Συμβαλλόμενου Κράτους στο οποίο βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση. 4.Εφόσον συνηθίζεται σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος τα κέρδη, που αποδίδονται σε μία μόνιμη εγκατάσταση, να καθορίζονται με βάση τον καταμερισμό των συνολικών κερδών της επιχείρησης στα διάφορα τμήματα της, οι διατάξεις της παραγράφου 2 δεν εμποδίζουν καθόλου το Κράτος αυτό να καθορίζει τα φορολογητέα κέρδη με αυτόν τον καταμερισμό, όπως συνηθίζεται. Παρόλα αυτά, όμως, η χρησιμοποιούμενη μέθοδος καταμερισμού πρέπει να είναι τέτοια, ώστε το αποτέλεσμα να συμφωνεί με τις αρχές που περιέχονται στο παρόν άρθρο. 5.Κανένα κέρδος δεν αποδίδεται στη μόνιμη εγκατάσταση λόγω απλής αγοράς αγαθών ή εμπορευμάτων από τη μόνιμη εγκατάσταση για την επιχείρηση. 6.Για τους σκοπούς των προηγούμενων παραγράφων, τα κέρδη που αποδίδονται στη μόνιμη εγκατάσταση καθορίζονται με την ίδια μέθοδο κάθε χρόνο, εκτός αν υπάρχουν βάσιμοι και επαρκείς λόγοι για το αντίθετο. 7.Στις περιπτώσεις που στα κέρδη περιλαμβάνονται στοιχεία εισοδήματος, για τα οποία γίνεται ιδιαίτερη μνεία σε άλλα άρθρα της παρούσας Συμφωνίας, τότε οι διατάξεις των άρθρων εκείνων δεν επηρεάζονται από τις διατάξεις του παρόντος άρθρου. Άρθρο 8Ναυτιλιακές και αεροπορικές μεταφορές¹. Τα κέρδη που προέρχονται από την εκμετάλλευση πλοίων σε διεθνείς μεταφορές, φορολογούνται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος, στο οποίο έχουν νηολογηθεί τα πλοία ή από το οποίο έχουν εφοδιαστεί με ναυτιλιακά έγγραφα. 2.Τηρουμένων των διατάξεων της παραγράφου 1, κέρδη που αποκτά επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από την εκμετάλλευση πλοίων σε διεθνείς μεταφορές, φορολογούνται μόνο σε αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος. 3.Τα κέρδη που προέρχονται από την εκμετάλλευση αεροσκάφους σε διεθνείς μεταφορές φορολογούνται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος, στο οποίο βρίσκεται η έδρα της πραγματικής διοίκησης της επιχείρησης. 4.Οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων εφαρμόζονται επίσης στα κέρδη που πραγματοποιούνται από συμμετοχή σε «ροοί», σε κοινοπρακτικής μορφής εκμετάλλευση ή σε πρακτορείο που λειτουργεί σε διεθνές επίπεδο. Άρθρο 9Συνδεδεμένες επιχειρήσεις¹.Αν: 1)επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους συμμετέχει άμεσα ή έμμεσα στη διοίκηση, στον έλεγχο ή στο κεφάλαιο μιας επιχείρησης του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, ή 2)τα ίδια πρόσωπα συμμετέχουν άμεσα ή έμμεσα στη διοίκηση, στον έλεγχο ή στο κεφάλαιο μιας επιχείρησης του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους και μιας επιχείρησης του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους και σε καθεμιά από τις περιπτώσεις αυτές επικρατούν ή επιβάλλονται μεταξύ των δύο επιχειρήσεων στις εμπορικές ή οικονομικές σχέσεις τους όροι οι οποίοι διαφέρουν από εκείνους που θα επικρατούσαν μεταξύ ανεξάρτητων επιχειρήσεων, τότε οποιαδήποτε κέρδη τα οποία θα είχαν πραγματοποιηθεί από μια από τις επιχειρήσεις, αλλά λόγω αυτών των όρων, δεν έχουν πραγματοποιηθεί μπορούν να συμπεριλαμβάνονται στα κέρδη αυτή της επιχείρησης και να φορολογούνται ανάλογα. 2.Αν ένα Συμβαλλόμενο Κράτος περιλαμβάνει στα κέρδη μιας επιχείρησης αυτού του Κράτους - και φορολογεί ανάλογα - κέρδη για τα οποία μια επιχείρηση του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, έχει φορολογηθεί σε αυτό το άλλο Κράτος και τα περιληφθέντα κατ' αυτόν τον τρόπο κέρδη είναι κέρδη τα οποία θα είχαν πραγματοποιηθεί από την επιχείρηση του πρώτου

μνημονευθέντος Κράτους, αν οι όροι που έχουν τεθεί μεταξύ των δύο επιχειρήσεων είναι οι ίδιοι με εκείνους που θα ετίθεντο μεταξύ ανεξάρτητων επιχειρήσεων, τότε αυτό το άλλο Κράτος, προσαρμόζει ανάλογα το ποσό του φόρου που έχει επιβληθεί μέσα σε αυτό το Κράτος, επί εκείνων των κερδών. Κατά τον καθορισμό μιας τέτοιας προσαρμογής πρέπει να ληφθούν υπόψη οι λοιπές διατάξεις αυτής της Συμφωνίας και οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών διαβουλεύονται αν είναι απαραίτητο. Άρθρο 10

Μερίσματα

1. Μερίσματα που καταβάλλονται από εταιρεία που είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους μπορεί να φορολογούνται σε αυτό το άλλο Κράτος.

2. Όμως, τα μερίσματα αυτά μπορούν επίσης να φορολογούνται στο Συμβαλλόμενο Κράτος, του οποίου η εταιρεία που καταβάλλει τα μερίσματα είναι κάτοικος και σύμφωνα με τη νομοθεσία αυτού του Κράτους, αλλά αν ο πραγματικός δικαιούχος των μερισμάτων είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, ο φόρος που επιβάλλεται με αυτόν τον τρόπο, δεν υπερβαίνει το 5% του ακαθάριστου ποσού των μερισμάτων.

3. Ο όρος «μερίσματα», όπως χρησιμοποιείται σε αυτό το άρθρο, σημαίνει το εισόδημα από μετοχές ή άλλα δικαιώματα συμμετοχής σε κέρδη τα οποία δεν αποτελούν απαιτήσεις από χρέη, καθώς και το εισόδημα από άλλα εταιρικά δικαιώματα, το οποίο έχει την ίδια φορολογική μεταχείριση, όπως το εισόδημα από μετοχές σύμφωνα με τη νομοθεσία του Κράτους του οποίου η εταιρεία που διενεργεί τη διανομή είναι κάτοικος.

4. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 δεν έχουν εφαρμογή αν ο δικαιούχος των μερισμάτων, ο οποίος είναι κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος του οποίου η εταιρεία που καταβάλλει τα μερίσματα είναι κάτοικος, μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης, που βρίσκεται σε αυτό, ή παρέχει ανεξάρτητες προσωπικές υπηρεσίες στο άλλο Κράτος μέσω μιας καθορισμένης βάσης που βρίσκεται σε αυτό και η συμμετοχή (holding) σε σχέση με την οποία καταβάλλονται τα μερίσματα συνδέεται ουσιαστικά με αυτή τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση. Σε αυτή την περίπτωση έχουν εφαρμογή οι διατάξεις των άρθρων 7 και 14 ανάλογα με την περίπτωση.

5. Αν μια εταιρεία που είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, πραγματοποιεί κέρδη ή αποκτά εισόδημα στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, το άλλο αυτό Κράτος δεν μπορεί να επιβάλλει κανένα φόρο στα μερίσματα που καταβάλλονται από την εταιρεία, εκτός αν τα μερίσματα αυτά καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου αυτού Κράτους ή αν η συμμετοχή (holding) δυνάμει της οποίας καταβάλλονται τα μερίσματα συνδέεται ουσιαστικά με μια μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση που βρίσκεται στο άλλο αυτό Κράτος ούτε μπορεί να υπαγάγει τα αδιανέμητα κέρδη της εταιρείας σε φόρο επί αδιανέμητων κερδών, ακόμη και αν τα καταβαλλόμενα μερίσματα ή τα αδιανέμητα κέρδη αποτελούνται εν όλω ή εν μέρει από κέρδη ή εισοδήματα που προκύπτουν σ' αυτό το άλλο Κράτος.

Άρθρο 11 Τόκοι

1. Τόκοι που προκύπτουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος ή καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους μπορεί να φορολογούνται σε αυτό το άλλο Κράτος.

2. Μπορεί, όμως, αυτοί οι τόκοι να φορολογούνται επίσης στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο προκύπτουν και σύμφωνα με τη νομοθεσία του Κράτους αυτού, αλλά αν ο πραγματικός δικαιούχος των τόκων είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, ο φόρος που επιβάλλεται κατ' αυτόν τον τρόπο δεν υπερβαίνει το 5% του ακαθάριστου ποσού των τόκων.

3. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις της παραγράφου 2, ένα Συμβαλλόμενο Κράτος εξαιρείται από το φόρο στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, αναφορικά με τόκο που προκύπτει σε αυτό το άλλο Κράτος. Για τους σκοπούς αυτής της παραγράφου, ο όρος «Συμβαλλόμενο Κράτος», 1) στην περίπτωση της Ελληνικής Δημοκρατίας, σημαίνει την Ελληνική Δημοκρατία και περιλαμβάνει: i) την Τράπεζα της Ελλάδος, ii) τις τοπικές αρχές και υποδιαιρέσεις και iii) οποιοδήποτε άλλο χρηματοπιστωτικό ίδρυμα, το οποίο ανήκει στην Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας, όπως συμφωνείται κατά διαστήματα μεταξύ των αρμοδίων αρχών των Συμβαλλομένων Κρατών. 2) στην περίπτωση του Κράτους του Κατάρ, σημαίνει την Κυβέρνηση του Κράτους του Κατάρ και περιλαμβάνει: την καθορισμένη βάση, τότε ο τόκος αυτός θεωρείται ότι προκύπτει στο

Κράτος όπου βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση ή η καθορισμένη βάση. 7. Σε περίπτωση που λόγω ειδικής σχέσης μεταξύ του καταβάλλοντα και του πραγματικού δικαιούχου ή μεταξύ αυτών των δύο και κάποιου άλλου προσώπου, το ποσό των τόκων, λαμβανομένης υπόψη της απαίτησης, από το χρέος για την οποία καταβάλλεται, υπερβαίνει το ποσό το οποίο μπορεί να είχε συμφωνηθεί μεταξύ του καταβάλλοντα και του πραγματικού δικαιούχου ελλείψει μιας τέτοιας σχέσης, τότε οι διατάξεις αυτού του άρθρου έχουν εφαρμογή μόνο στο τελευταίο αναφερθέν ποσό. Σε αυτή την περίπτωση, το υπερβάλλον μέρος των πληρωμών παραμένει φορολογητέο σύμφωνα με τους νόμους εκάστου Συμβαλλόμενου Κράτους, λαμβανομένων υπόψη και των λοιπών διατάξεων της παρούσας Συμφωνίας. Άρθρο 12 Δικαιώματα 1. Δικαιώματα που προκύπτουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος και καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους μπορεί να φορολογούνται σε αυτό το άλλο Κράτος. 2. Ωστόσο, αυτά τα δικαιώματα μπορεί επίσης να φορολογηθούν στο Συμβαλλόμενο Κράτος, στο οποίο προκύπτουν και σύμφωνα με τους νόμους αυτού του Κράτους, αλλά αν ο πραγματικός δικαιούχος των δικαιωμάτων είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, ο φόρος που επιβάλλεται κατ' αυτόν τον τρόπο δεν μπορεί να υπερβαίνει το 5% του ακαθάριστου ποσού των δικαιωμάτων. 3. Ο όρος «δικαιώματα», όπως χρησιμοποιείται στο παρόν άρθρο, σημαίνει πληρωμές κάθε είδους που εισπράττονται ως αντάλλαγμα, για τη χρήση ή το δικαίωμα χρήσης, οποιουδήποτε δικαιώματος αναπαραγωγής φιλολογικής, καλλιτεχνικής ή επιστημονικής εργασίας (περιλαμβανομένων κινηματογραφικών ταινιών και ταινιών ή μαγνητοταινιών ή δίσκων αναπαραγωγής για τηλεοπτικές ή ραδιοφωνικές εκπομπές), οποιασδήποτε ευρεσιτεχνίας, εμπορικού σήματος, σχεδίου ή τύπου, μηχανολογικού σχεδίου, μυστικού τύπου ή διαδικασίας παραγωγής, για τη χρήση ή το δικαίωμα χρήσης βιομηχανικού, εμπορικού ή επιστημονικού εξοπλισμού ή για πληροφορίες που αφορούν βιομηχανική, εμπορική ή επιστημονική εμπειρία. 4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν εφαρμόζονται αν ο πραγματικός δικαιούχος των δικαιωμάτων, που είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο προκύπτουν τα δικαιώματα, μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σε αυτό ή αν παρέχει στο άλλο Κράτος μη εξαρτημένες προσωπικές υπηρεσίες από καθορισμένη βάση που βρίσκεται σ' αυτό το Κράτος και το δικαίωμα ή η περιουσία σε σχέση με την οποία καταβάλλονται τα δικαιώματα συνδέεται ουσιαστικά με αυτή τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση. Σε αυτή την περίπτωση, εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 7 ή του άρθρου 14, ανάλογα με την περίπτωση. 5. Δικαιώματα θεωρείται ότι προκύπτουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος όταν ο καταβάλλον είναι κάτοικος αυτού του Κράτους. Όταν όμως το πρόσωπο που καταβάλλει τα δικαιώματα, ανεξάρτητα από το αν είναι κάτοικος ή όχι ενός Συμβαλλόμενου Κράτους διατηρεί σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση σε σχέση με την οποία προέκυψε η υποχρέωση καταβολής των δικαιωμάτων και τα δικαιώματα αυτά βαρύνουν αυτή τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση, τότε τα δικαιώματα αυτά, θεωρείται ότι προκύπτουν στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση ή η καθορισμένη βάση. 6. Σε περίπτωση, που λόγω ειδικής σχέσης μεταξύ του καταβάλλοντος και του πραγματικού δικαιούχου ή μεταξύ αυτών των δύο και κάποιου άλλου προσώπου, το ποσό των δικαιωμάτων, λαμβανομένων υπόψη της χρήσης, του δικαιώματος χρήσης ή των πληροφοριών για τις οποίες αυτά καταβάλλονται, υπερβαίνει το ποσό το οποίο θα είχε συμφωνηθεί μεταξύ του καταβάλλοντος και του πραγματικού δικαιούχου ελλείψει μιας τέτοιας σχέσης, οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται μόνο στο τελευταίο μνημονευόμενο ποσό. Σε αυτήν την περίπτωση, το υπερβάλλον μέρος των πληρωμών παραμένει φορολογητέο σύμφωνα με την νομοθεσία εκάστου Συμβαλλόμενου Κράτους, λαμβανομένων υπόψη των λοιπών διατάξεων της παρούσας Συμφωνίας. Άρθρο 13 Ωφέλεια από κεφάλαιο 1. Ωφέλεια, που αποκτάται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, από την εκποίηση ακίνητης περιουσίας, που καθορίζεται στο Άρθρο 6 και βρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μπορεί να φορολογείται σε αυτό το άλλο Κράτος. 2. Ωφέλεια από την εκποίηση κινητής περιουσίας,

που αποτελεί μέρος της επιχειρηματικής περιουσίας μιας μόνιμης εγκατάστασης που διατηρεί μια επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος ή κινητής περιουσίας που ανήκει σε καθορισμένη βάση την οποία κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους διατηρεί στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος για τον σκοπό της παροχής μη εξαρτημένων προσωπικών υπηρεσιών, περιλαμβανομένης της ωφέλειας από την εκποίηση μιας τέτοιας μόνιμης εγκατάστασης (μόνης ή μαζί με όλη την επιχείρηση) ή μιας τέτοιας καθορισμένης βάσης, μπορεί να φορολογείται σε αυτό το άλλο Κράτος.

3.Ωφέλεια από την εκποίηση πλοίων ή αεροσκαφών, που εκτελούν διεθνείς μεταφορές ή κινητής περιουσίας που ανήκει στην επιχείρηση που εκμεταλλεύεται αυτά τα πλοία ή τα αεροσκάφη, φορολογείται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο φορολογούνται τα κέρδη από την εκμετάλλευση των εν λόγω πλοίων ή αεροσκαφών σύμφωνα με τις διατάξεις του Άρθρου 8 της Συμφωνίας αυτής.

4.Ωφέλεια από την εκποίηση οποιασδήποτε περιουσίας εκτός από εκείνης που αναφέρεται στις παραγράφους 1, 2 και 3 φορολογείται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος του οποίου είναι κάτοικος το πρόσωπο που εκποιεί την εν λόγω περιουσία.

Άρθρο 14Μη εξαρτημένες προσωπικές υπηρεσίες1.Εισόδημα που αποκτάται από κάτοικο του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους για παροχή επαγγελματικών υπηρεσιών ή άλλων μη εξαρτημένων δραστηριοτήτων παρόμοιας φύσης φορολογείται μόνο σε αυτό το Κράτος εκτός των παρακάτω περιπτώσεων, κατά τις οποίες τέτοιο εισόδημα μπορεί επίσης να φορολογείται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος: 1)αν αυτός διατηρεί κατά συνθήκη τρόπο καθορισμένη βάση στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος για το σκοπό της άσκησης των δραστηριοτήτων του, σε αυτή την περίπτωση μόνο το εισόδημα που αποδίδεται σε αυτήν την καθορισμένη βάση μπορεί να φορολογείται σε αυτό το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος ή 2)αν αυτός είναι παρών στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος για περίοδο ή περιόδους που ισούνται ή υπερβαίνουν συνολικά τις 183 ημέρες σε οποιαδήποτε δωδεκάμηνη περίοδο, η οποία αρχίζει και τελειώνει στο οικείο οικονομικό έτος. Σε αυτήν την περίπτωση μόνο το εισόδημα που αποκτάται από την άσκηση αυτών των δραστηριοτήτων μπορεί να φορολογείται σε αυτό το άλλο Κράτος.

2. Ο όρος «επαγγελματικές υπηρεσίες», περιλαμβάνει ειδικά μη εξαρτημένες επιστημονικές, φιλολογικές, καλλιτεχνικές, εκπαιδευτικές ή διδακτικές δραστηριότητες, όπως επίσης και τις μη εξαρτημένες δραστηριότητες των γιατρών, δικηγόρων, μηχανικών, αρχιτεκτόνων, οδοντιάτρων και λογιστών.

Άρθρο 15Εξαρτημένες προσωπικές υπηρεσίες1.Με την επιφύλαξη των διατάξεων των άρθρων 16, 18 και 19, μισθοί, ημερομίσθια και άλλες παρόμοιες αμοιβές που αποκτά κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους έναντι εξαρτημένης απασχόλησης φορολογούνται μόνο σ' αυτό το Κράτος εκτός αν η απασχόληση ασκείται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος. Αν η απασχόληση ασκείται με αυτό τον τρόπο, η αμοιβή που αποκτάται από αυτή μπορεί να φορολογείται στο άλλο αυτό Κράτος.

2.Ανεξάρτητα από τις διατάξεις της παραγράφου 1, αμοιβή που αποκτάται από κάτοικο του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους έναντι εξαρτημένης απασχόλησης που ασκείται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος φορολογείται μόνο στο πρώτο μνημονευόμενο Κράτος εάν: 1)ο δικαιούχος της αμοιβής είναι παρών στο άλλο Κράτος για περίοδο ή περιόδους που δεν υπερβαίνουν συνολικά τις 183 (εκατόν ογδόντα τρεις), μέρες σε οποιαδήποτε δωδεκάμηνη περίοδο η οποία αρχίζει ή τελειώνει στο οικείο οικονομικό έτος και 2)η αμοιβή καταβάλλεται από ή για λογαριασμό, εργοδότη που δεν είναι κάτοικος του άλλου Κράτους και 3)η αμοιβή δεν βαρύνει την μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση που διατηρεί ο εργοδότης στο άλλο Κράτος.

3.Ανεξάρτητα από τις προηγούμενες διατάξεις αυτού του άρθρου, αμοιβή που αποκτάται έναντι απασχόλησης που παρέχεται επί πλοίου ή αεροσκάφους, που δραστηριοποιούνται σε διεθνείς μεταφορές, μπορεί να φορολογείται στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο φορολογούνται τα κέρδη από την εκμετάλλευση του πλοίου ή του αεροσκάφους σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 8.

Άρθρο 16Αμοιβές διευθυντώνΑμοιβές διευθυντών και άλλες παρόμοιες πληρωμές που αποκτώνται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους υπό την ιδιότητα του ως μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου μιας εταιρείας που είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, μπορεί να

φορολογούνται σε αυτό το άλλο Κράτος. Άρθρο 17 Καλλιτέχνες και αθλητές¹. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των άρθρων 14 και 15, εισόδημα που αποκτάται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους ως πρόσωπο που παρέχει υπηρεσίες ψυχαγωγίας όπως, καλλιτέχνης θεάτρου, κινηματογράφου, ραδιοφώνου ή τηλεόρασης ή ως μουσικός ή ως αθλητής, από την άσκηση αυτών των προσωπικών δραστηριοτήτων του στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μπορεί να φορολογείται σ' αυτό το άλλο Κράτος. 2. Αν το εισόδημα που προέρχεται από την άσκηση προσωπικών δραστηριοτήτων από πρόσωπο που παρέχει υπηρεσίες ψυχαγωγίας ή από αθλητή υπό την ιδιότητα του αυτή, δεν περιέρχεται στο ίδιο το πρόσωπο που παρέχει υπηρεσίες ψυχαγωγίας ή στον ίδιο τον αθλητή αλλά σε άλλο πρόσωπο, αυτό το εισόδημα μπορεί, ανεξάρτητα από τις διατάξεις των άρθρων 7, 14, και 15, να φορολογείται στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο ασκούνται οι δραστηριότητες του προσώπου που παρέχει υπηρεσίες ψυχαγωγίας ή του αθλητή. 3. Το εισόδημα που αποκτάται από κάτοικο του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από την άσκηση δραστηριοτήτων στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, όπως αυτές περιγράφονται στις παραγράφους 1 και 2 αυτού του άρθρου, εξαιρείται της φορολογίας στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, όταν η επίσκεψη σε αυτό το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, χρηματοδοτείται εξ ολοκλήρου ή κατά κύριο λόγο, από ταμεία ενός ή και των δύο Συμβαλλομένων Κρατών ή πολιτικών τους υποδιοικήσεων ή τοπικών αρχών αυτών ή η επίσκεψη αυτή πραγματοποιείται στα πλαίσια πολιτιστικής συμφωνίας ή διακανονισμού μεταξύ των Κυβερνήσεων των Συμβαλλομένων Κρατών. Άρθρο 18 Συντάξεις και παροχές Με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 2 του άρθρου 19, συντάξεις και άλλες παρόμοιες αμοιβές και παροχές, που καταβάλλονται σε κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους μπορεί να φορολογούνται σε αυτό το Κράτος. Άρθρο 19 Κυβερνητικές υπηρεσίες¹). 1) Μισθοί, ημερομίσθια και άλλες παρόμοιες αμοιβές εκτός από την σύνταξη, που καταβάλλονται από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος ή μια πολιτική υποδιείρεση ή μια τοπική αρχή αυτού σ' ένα φυσικό πρόσωπο έναντι υπηρεσιών που παρασχέθηκαν προς το Κράτος αυτό ή την τοπική αρχή, φορολογούνται μόνο σ' αυτό το Κράτος. β) Εν τούτοις τέτοιοι μισθοί, ημερομίσθια και άλλες παρόμοιες αμοιβές φορολογούνται μόνο στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος αν οι υπηρεσίες παρέχονται μέσα στο Κράτος αυτό και το φυσικό πρόσωπο είναι κάτοικος αυτού του άλλου Κράτους ο οποίος: i) είναι υπήκοος αυτού του άλλου Κράτους ή ii) δεν έγινε κάτοικος αυτού του Κράτους αποκλειστικά και μόνο για το σκοπό της παροχής των υπηρεσιών. 2. 1) Οποιαδήποτε σύνταξη που καταβάλλεται από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος ή από πολιτική υποδιείρεση ή μια τοπική αρχή αυτού ή από ταμεία που συστάθηκαν από αυτά, σ' ένα φυσικό πρόσωπο έναντι υπηρεσιών που παρασχέθηκαν προς το Κράτος αυτό ή προς μια πολιτική υποδιείρεση ή την τοπική αρχή αυτού, φορολογείται μόνο σε αυτό το Κράτος. 2) Ωστόσο η σύνταξη αυτή, φορολογείται μόνο στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος αν το φυσικό πρόσωπο είναι κάτοικος και υπήκοος του Κράτους αυτού. 3. Οι διατάξεις των άρθρων 15, 16, 17 και 18 αυτής της Συμφωνίας εφαρμόζονται σε μισθούς, ημερομίσθια και άλλες παρόμοιες αμοιβές και σε συντάξεις, έναντι υπηρεσιών που παρασχέθηκαν σε σχέση με επιχειρηματική δραστηριότητα που διεξάγεται από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος ή μια πολιτική υποδιείρεση ή μια τοπική αρχή αυτού. Άρθρο 20 Καθηγητές και ερευνητές¹. Ένα φυσικό πρόσωπο, το οποίο είναι ή ήταν πριν την επίσκεψη του σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους και το οποίο, κατά την πρόσκληση του πρώτου μνημονευόμενου Συμβαλλόμενου Κράτους ή ενός πανεπιστημίου, κολλεγίου (college), σχολείου, μουσείου ή άλλου πολιτιστικού ιδρύματος, του πρώτου μνημονευόμενου Συμβαλλόμενου Κράτους ή στα πλαίσια επίσημου προγράμματος πολιτιστικής ανταλλαγής, είναι παρόν σε αυτό το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος για περίοδο που δεν υπερβαίνει τα τρία συνεχή έτη αποκλειστικά για το σκοπό της διδασκαλίας, της πραγματοποίησης διαλέξεων ή της διεξαγωγής έρευνας σε τέτοιο ίδρυμα, εξαιρείται της φορολογίας, σε αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος για τις αμοιβές του από αυτή τη δραστηριότητα. 2. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου δεν εφαρμόζονται σε εισόδημα που αποκτάται έναντι αμοιβής για έρευνα η οποία

διεξάγεται όχι για το δημόσιο συμφέρον αλλά πρωταρχικά για το ιδιωτικό όφελος ενός συγκεκριμένου προσώπου ή προσώπων. Άρθρο 21 Πληρωμές σπουδαστών και μαθητευόμενων¹. Χρηματικά ποσά, τα οποία ένας σπουδαστής ή εκπαιδευόμενος ή μαθητευόμενος που είναι ή ήταν κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους αμέσως πριν την επίσκεψη του στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος και ο οποίος είναι παρών στο πρώτο μνημονευόμενο Συμβαλλόμενο Κράτος αποκλειστικά για το σκοπό της εκπαίδευσης ή της εξάσκησης του, λαμβάνει για την συντήρηση, την εκπαίδευση ή την εξάσκηση του, δεν φορολογούνται σε αυτό το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, με την προϋπόθεση ότι τέτοιες πληρωμές προκύπτουν από πηγές εκτός αυτού του Συμβαλλόμενου Κράτους. 2. Σε περίπτωση επιχορηγήσεων, υποτροφιών και αμοιβών από απασχόληση, που δεν καλύπτεται από την παράγραφο 1, ο σπουδαστής ή ο εκπαιδευόμενος ή ο μαθητευόμενος που περιγράφεται στην παράγραφο 1, δικαιούται επιπλέον κατά την διάρκεια της εκπαίδευσης ή της μαθητείας του, τις ίδιες εξαιρέσεις, ελαφρύνσεις ή μειώσεις στους φόρους, τις οποίες δικαιούνται οι κάτοικοι του Κράτους, το οποίο επισκέπτεται. Άρθρο 22 Άλλα εισοδήματα¹. Είδη εισοδήματος, κατοίκου ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, οπουδήποτε και αν προκύπτουν, η φορολογική μεταχείριση των οποίων δεν ρυθμίζεται από τα προηγούμενα άρθρα της παρούσας Συμφωνίας, φορολογούνται μόνο σε αυτό το Κράτος. 2. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 δεν έχουν εφαρμογή σε εισόδημα, που αποκτά κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους εάν ο λήπτης αυτού του εισοδήματος διεξάγει επιχειρηματική δραστηριότητα στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σ' αυτό ή ασκεί στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος ανεξάρτητες υπηρεσίες από μια καθορισμένη βάση που βρίσκεται σ' αυτό και το δικαίωμα ή η περιουσία σε σχέση με τα οποία καταβάλλεται το εισόδημα είναι ουσιαστικά συνδεδεμένα με μια τέτοια μόνιμη εγκατάσταση ή μια τέτοια καθορισμένη βάση. Σε μια τέτοια περίπτωση έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του Άρθρου 7 ή του Άρθρου 14, ανάλογα με την περίπτωση. Άρθρο 23 Μέθοδοι για την αποφυγή της διπλής φορολογίας¹. Όταν κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους αποκτά εισόδημα, το οποίο σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας Συμφωνίας μπορεί να φορολογείται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, το πρώτο μνημονευόμενο Κράτος παραχωρεί ως έκπτωση από το φόρο εισοδήματος του εν λόγω κατοίκου, ποσό ίσο με το φόρο εισοδήματος που καταβλήθηκε σε αυτό το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος. Τέτοια έκπτωση, δεν μπορεί παρόλα αυτά, να υπερβαίνει, το τμήμα του φόρου, όπως υπολογίστηκε προτού δοθεί η έκπτωση, το οποίο αντιστοιχεί στο εισόδημα, το οποίο φορολογείται σε αυτό το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος. 2. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, ο όρος «καταβληθείς φόρος εισοδήματος», θεωρείται ότι περιλαμβάνει το ποσό του φόρου, το οποίο θα είχε καταβληθεί στην Ελληνική Δημοκρατία ή στο Κατάρ, ανάλογα με την περίπτωση, όταν μία εξαίρεση ή μείωση χορηγείται, σύμφωνα με τους νόμους και τους κανονισμούς ενός Συμβαλλόμενου Κράτους. Άρθρο 24 Μη διακριτική μεταχείριση¹. Οι υπήκοοι του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους δεν υπόκεινται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος σε οποιοδήποτε φορολογία ή οποιαδήποτε σχετική με αυτή επιβάρυνση, η οποία είναι διάφορη ή περισσότερο επαχθής από τη φορολογία ή τις σχετικές επιβαρύνσεις, στις οποίες υπόκεινται ή μπορούν να υπαχθούν, οι υπήκοοι του άλλου αυτού Κράτους, κάτω από τις ίδιες συνθήκες, ειδικότερα δε σε σχέση με την κατοικία. Η διάταξη αυτή ανεξάρτητα από τις διατάξεις του Άρθρου 1, έχει εφαρμογή επίσης σε πρόσωπα που δεν είναι κάτοικοι του ενός ή και των δύο Συμβαλλόμενων Κρατών. 2. Η φορολογία που επιβάλλεται σε μόνιμη εγκατάσταση, την οποία επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους διατηρεί στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, δεν είναι λιγότερο ευνοϊκή στο άλλο αυτό Κράτος από τη φορολογία που επιβάλλεται σε επιχειρήσεις του άλλου αυτού Κράτους που διεξάγουν τις ίδιες δραστηριότητες. Η παρούσα διάταξη δεν μπορεί να ερμηνευθεί ότι υποχρεώνει ένα Συμβαλλόμενο Κράτος να χορηγεί σε κατοίκους του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους οποιοσδήποτε προσωπικές εκπτώσεις, απαλλαγές και μειώσεις για φορολογικούς σκοπούς λόγω προσωπικής κατάστασης ή οικογενειακών υποχρεώσεων, τις οποίες χορηγεί στους δικούς του κατοίκους. 3. Εξαιρουμένων

των περιπτώσεων, κατά τις οποίες εφαρμόζονται οι διατάξεις της παραγράφου 1 του Άρθρου 9, της παραγράφου 7 του Άρθρου 11, ή της παραγράφου 6 του Άρθρου 12, τόκοι, δικαιώματα και άλλες πληρωμές, που καταβάλλονται από επιχείρηση του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, για τον προσδιορισμό των φορολογητέων κερδών της εν λόγω επιχείρησης, εκπίπτονται με τους ίδιους όρους ως αν είχαν καταβληθεί σε κάτοικο του πρώτου μνημονευόμενου Κράτους.

4.Επιχειρήσεις του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, των οποίων το κεφάλαιο εν όλω ή εν μέρει ανήκει ή ελέγχεται, άμεσα ή έμμεσα, από έναν ή περισσότερους κατοίκους του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, δεν υποβάλλονται στο πρώτο μνημονευόμενο Κράτος σε οποιαδήποτε φορολογία ή οποιαδήποτε σχετική με αυτήν επιβάρυνση, η οποία είναι διάφορη ή περισσότερο επαχθής από τη φορολογία και τις σχετικές επιβαρύνσεις στις οποίες υποβάλλονται ή μπορούν να υποβληθούν άλλες παρόμοιες επιχειρήσεις του πρώτου μνημονευόμενου Κράτους.

5.Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται σε φόρους κάθε είδους και μορφής ανεξάρτητα από τις διατάξεις του Άρθρου 2. Άρθρο 25 Διαδικασία αμοιβαίου διακανονισμού 1. Όταν ένα πρόσωπο θεωρεί ότι οι ενέργειες του ενός ή και των δύο Συμβαλλομένων Κρατών έχουν ή θα έχουν γι' αυτό ως αποτέλεσμα την επιβολή φορολογίας, η οποία δεν είναι σύμφωνη με τις διατάξεις αυτής της Συμφωνίας, μπορεί, ανεξάρτητα από τα μέσα θεραπείας που προβλέπονται από την εσωτερική νομοθεσία αυτών των Κρατών, να φέρει την υπόθεση του ενώπιον της αρμόδιας αρχής του Συμβαλλόμενου Κράτους του οποίου είναι κάτοικος ή, αν εφαρμόζεται γι' αυτό το πρόσωπο η παράγραφος 1 του Άρθρου 24, ενώπιον της αρμόδιας αρχής του Συμβαλλόμενου Κράτους του οποίου είναι υπήκοος. Η υπόθεση αυτή πρέπει να γνωστοποιηθεί μέσα σε τρία χρόνια από την πρώτη κοινοποίηση της πράξης η οποία έχει ως αποτέλεσμα την επιβολή φορολογίας η οποία δεν είναι σύμφωνη με τις διατάξεις της Συμφωνίας.

2. Η αρμόδια αρχή προσπαθεί, αν η ένσταση θεωρηθεί απ' αυτήν ως βάσιμη και η ίδια δεν μπορεί να δώσει ικανοποιητική λύση, να επιλύσει τη διαφορά με αμοιβαίο διακανονισμό με την αρμόδια αρχή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, με σκοπό την αποφυγή φορολογίας που δεν είναι σύμφωνη με τις διατάξεις της παρούσας Συμφωνίας. Οποιαδήποτε συμφωνία επιτευχθεί εφαρμόζεται ανεξάρτητα από τις προθεσμίες που ορίζονται στην εσωτερική νομοθεσία των Συμβαλλομένων Κρατών.

3. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών προσπαθούν να επιλύουν με αμοιβαία συμφωνία οποιοσδήποτε δυσχέρειες ή αμφιβολίες ανακύπτουν ως προς την ερμηνεία ή την εφαρμογή της Συμφωνίας. Μπορούν επίσης να διαβουλεύονται για την αποφυγή της διπλής φορολογίας σε περιπτώσεις που δεν προβλέπονται από τη Συμφωνία.

4. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών μπορούν να επικοινωνούν μεταξύ τους απευθείας, περιλαμβανομένου του μέσου της μικτής επιτροπής, που αποτελείται από τους ίδιους ή τους εκπροσώπους τους, με σκοπό την επίτευξη διακανονισμού κατά την έννοια των προηγούμενων παραγράφων.

Άρθρο 26 Ανταλλαγή πληροφοριών 1. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών ανταλλάσσουν πληροφορίες, οι οποίες είναι αναγκαίες για την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας Συμφωνίας ή των εσωτερικών νομοθεσιών των Συμβαλλομένων Κρατών σε σχέση με τους φόρους που καλύπτονται από τη Συμφωνία, στο μέτρο που η φορολογία σύμφωνα με αυτές δεν είναι αντίθετη με τη παρούσα Συμφωνία.

2. Όλες οι πληροφορίες που λαμβάνει ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1, θεωρούνται ως απόρρητες κατά τον ίδιο τρόπο όπως οι πληροφορίες που συλλέγονται σύμφωνα με την εσωτερική νομοθεσία του Κράτους αυτού. Παρόλα αυτά, εάν οι πληροφορίες θεωρούνται καταρχήν ως απόρρητες στο Κράτος που τις αποστέλλει, αποκαλύπτονται μόνο σε πρόσωπα ή αρχές (συμπεριλαμβανομένων των δικαστηρίων και των διοικητικών οργάνων), που σχετίζονται με τη βεβαίωση ή είσπραξη, την αναγκαστική εκτέλεση ή δίωξη, ή την εκδίκαση προσφυγών, αναφορικά με τους φόρους που καλύπτονται από τη Συμφωνία. Τα πρόσωπα αυτά ή οι αρχές χρησιμοποιούν τις πληροφορίες μόνο για τους ως άνω σκοπούς. Μπορούν να αποκαλύπτουν τις πληροφορίες στο δικαστήριο κατά την επ' ακροατηρίω διαδικασία ή σε δικαστικές αποφάσεις.

3. Σε καμία

περίπτωση οι διατάξεις της παραγράφου 1 και 2 δεν ερμηνεύονται ότι επιβάλλουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος την υποχρέωση: 1) να λαμβάνει διοικητικά μέτρα αντίθετα με την νομοθεσία και τη διοικητική πρακτική αυτού ή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, 2) να παρέχει πληροφορίες που δεν μπορούν ν' αποκτηθούν σύμφωνα με τη νομοθεσία ή κατά τη συνήθη διοικητική πρακτική αυτού ή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, 3) να παρέχει πληροφορίες που να αποκαλύπτουν οποιοδήποτε συναλλακτικό, επιχειρηματικό, βιομηχανικό, εμπορικό ή επαγγελματικό απόρρητο ή διαδικασία παραγωγής ή πληροφορία, η αποκάλυψη της οποίας θα ήταν αντίθετη με κανόνα δημόσιας τάξης (*ordre public*). 4. Εάν ζητηθούν πληροφορίες από ένα Συμβαλλόμενο κράτος, σύμφωνα με το παρόν άρθρο, το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος κάνει χρήση των εσωτερικών του μέτρων συλλογής πληροφοριών για να αποκτήσει τις αιτούμενες πληροφορίες, ακόμη και αν αυτό το άλλο Κράτος ενδεχομένως να μην χρειάζεται τις πληροφορίες αυτές για τους δικούς του φορολογικούς σκοπούς. Η υποχρέωση που περιέχεται στην προηγούμενη πρόταση, υπόκειται στους περιορισμούς της παραγράφου 3, αλλά σε καμία περίπτωση τέτοιοι περιορισμοί δεν θεωρείται ότι επιτρέπουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος να αρνηθεί να παράσχει τις πληροφορίες αποκλειστικά για το λόγο ότι δεν υπάρχει ενδιαφέρον σε εθνικό επίπεδο για τέτοιες πληροφορίες. 5. Σε καμία περίπτωση οι διατάξεις της παραγράφου 3 δεν θεωρείται ότι επιτρέπουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος να αρνηθεί την παροχή των πληροφοριών, αποκλειστικά επειδή οι πληροφορίες αυτές είναι στην κατοχή τράπεζας ή άλλου χρηματοπιστωτικού οργανισμού, εξουσιοδοτημένου εκπροσώπου ή προσώπου που ενεργεί ως αντιπρόσωπος ή θεματοφύλακα ή επειδή οι πληροφορίες συνδέονται με δικαίωμα κυριότητας ενός προσώπου. Άρθρο 27 Μέλη διπλωματικών και προξενικών αποστολών Τίποτα σ' αυτή τη Συμφωνία δεν επηρεάζει τα φορολογικά προνόμια των μελών των διπλωματικών ή των προξενικών αποστολών τα οποία προβλέπονται από τους γενικούς κανόνες του διεθνούς δικαίου ή από διατάξεις ειδικών συμφωνιών. Άρθρο 28 Θέση σε ισχύ 1. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη γνωστοποιούν, εγγράφως, το ένα στο άλλο, μέσω της διπλωματικής οδού, την ολοκλήρωση των απαιτούμενων, από την εσωτερική τους νομοθεσία διαδικασιών, για τη θέση σε ισχύ αυτής της Συμφωνίας. Η Συμφωνία τίθεται σε ισχύ την τριακοστή μέρα από την ημερομηνία της τελευταίας από αυτές τις γνωστοποιήσεις. 2. Οι διατάξεις αυτής της Συμφωνίας έχουν εφαρμογή: 1) σε σχέση με τους φόρους που παρακρατούνται στη πηγή, αναφορικά με ποσά που πληρώθηκαν ή πιστώθηκαν κατά ή μετά την πρώτη ημέρα του Ιανουαρίου του ημερολογιακού έτους που ακολουθεί αυτό κατά το οποίο η παρούσα Συμφωνία τέθηκε σε ισχύ και 2) σε σχέση με άλλους φόρους, για οικονομικά έτη που αρχίζουν κατά ή μετά την πρώτη ημέρα του Ιανουαρίου του ημερολογιακού έτους που ακολουθεί αυτό κατά το οποίο η παρούσα Συμφωνία τέθηκε σε ισχύ. Άρθρο 29 Λήξη 1. Η παρούσα Συμφωνία παραμένει σε ισχύ μέχρι να καταγγελθεί από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος. Το καθένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη μπορεί να καταγγείλει τη Συμφωνία, μέσω της διπλωματικής οδού, επιδίδοντας έγγραφη καταγγελία τουλάχιστον έξι μήνες πριν το τέλος οποιουδήποτε ημερολογιακού έτους που αρχίζει μετά το πέρας πέντε ετών από την ημερομηνία της θέσης σε ισχύ αυτής της Συμφωνίας. 2. Σε αυτή την περίπτωση, η Συμφωνία παύει να ισχύει: 1) όσον αφορά τους παρακρατούμενους στην πηγή φόρους, αναφορικά με ποσά που καταβλήθηκαν ή πιστώθηκαν κατά ή μετά την πρώτη ημέρα του Ιανουαρίου του ημερολογιακού έτους που ακολουθεί αυτό κατά το οποίο επιδόθηκε η έγγραφη καταγγελία και 2) όσον αφορά τους λοιπούς φόρους, αναφορικά με τα οικονομικά έτη που αρχίζουν κατά ή μετά την πρώτη ημέρα του Ιανουαρίου του ημερολογιακού έτους που ακολουθεί αυτό κατά το οποίο επιδόθηκε η έγγραφη καταγγελία. Σε επιβεβαίωση των ανωτέρω οι αντιπρόσωποι των δύο Συμβαλλομένων Κρατών, δεόντως εξουσιοδοτημένοι γι' αυτό, υπέγραψαν την παρούσα Συμφωνία. Έγινε στην Ντόχα την 26η μέρα του Οκτωβρίου του 2008 σε δύο πρωτότυπα, στην ελληνική, στην αραβική και στην αγγλική γλώσσα. Όλα τα κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά. Σε περίπτωση οποιασδήποτε διαφοράς υπερισχύει το αγγλικό κείμενο. Για την Κυβέρνηση Για την Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας του Κράτους του

Κατάρ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΚατά την υπογραφή της παρούσας Συμφωνίας μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Κράτους του Κατάρ για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φοροδιαφυγής σε σχέση με τους φόρους εισοδήματος, οι υπογράφωντες συμφώνησαν ότι οι ακόλουθες διατάξεις αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της Συμφωνίας. 1.Πρόσθετο Άρθρο 18 Ο όρος «παροχές» σημαίνει καθορισμένο ποσό, καταβαλλόμενο σε ένα πρόσωπο περιοδικά σε τακτά χρονικά διαστήματα στη διάρκεια της ζωής του ή κατά τη διάρκεια ορισμένης ρητά ή βεβαίας χρονικής περιόδου, ως συνέπεια ανειλημμένης υποχρέωσης για την πραγματοποίηση αυτών των καταβολών έναντι πλήρους χρηματικού ανταλλάγματος ή ανταλλάγματος δεκτικού αποτίμησης σε χρήμα. 2.Πρόσθετο Άρθρο 24 Συμφωνήθηκε ότι το αφορολόγητο των υπηκόων του Κατάρ και των Κρατών Μελών του Συμβουλίου Συνεργασίας Χωρών του Κόλπου (G.C.C.), σύμφωνα με την νομοθεσία του Κατάρ δεν εκλαμβάνεται ως διακριτική μεταχείριση σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 24 της Συμφωνίας. Σε επιβεβαίωση των ανωτέρω οι αντιπρόσωποι των δύο Κρατών, δεόντως εξουσιοδοτημένοι για αυτό, υπέγραψαν αυτό το Πρωτόκολλο. Έγινε στην Ντόχα την 26η μέρα του Οκτωβρίου του 2008 σε δύο πρωτότυπα, στην ελληνική, στην αραβική και στην αγγλική γλώσσα. Όλα τα κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά. Σε περίπτωση οποιασδήποτε διαφοράς, υπερισχύει το αγγλικό κείμενο. Για την Κυβέρνηση Για την Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας του Κράτους του Κατάρ

Αθήνα, 2010-02-16